

32000R2037

29.9.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 244/1

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 2037/2000 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 29 czerwca 2000 r.****w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾, w świetle jednolitego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy w dniu 5 maja 2000 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Utrzymująca się na obecnych poziomach emisja substancji zubożających warstwę ozonową w dalszym ciągu wywołuje znaczące szkody w warstwie ozonowej. Zubożenie ozonu na półkuli południowej osiągnęło bezprecedensowy poziom w roku 1998. Podczas trzech z czterech ostatnich wiosen poważne zubożenie ozonu zostało wykryte w rejonie Arktyki. Wzrastające promieniowanie UV-B wynikające ze zubożenia ozonu stwarza poważne zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska. Dlatego istnieje potrzeba podjęcia dalszych efektywnych środków mających na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed niekorzystnym wpływem spowodowanym takimi emisjami.
- (2) W świetle odpowiedzialności za środowisko oraz wymianę handlową Wspólnota, stosownie do decyzji 88/540/EWG ⁽⁴⁾, stała się stroną Konwencji Wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, zmienionego przez strony Protokołu podczas ich drugiego spotkania w Londynie oraz czwartego spotkania w Kopenhadze.

- (3) Dodatkowe środki w celu ochrony warstwy ozonowej zostały podjęte przez strony Protokołu montrealskiego podczas siódmego spotkania w Wiedniu w grudniu 1995 r. oraz podczas dziewiątego spotkania w Montrealu we wrześniu 1997 r., w których Wspólnota uczestniczyła.
- (4) Konieczne jest podjęcie działania na poziomie wspólnotowym, w celu wypełnienia obowiązków nałożonych na Wspólnotę, wynikających z Konwencji Wiedeńskiej i jej ostatnich zmian oraz poprawek do Protokołu montrealskiego, w szczególności w zakresie stopniowego wycofywania produkcji bromku metylu oraz wprowadzania go do obrotu we Wspólnocie, jak również wprowadzenie systemu pozwoleń nie tylko dla przywozu, ale również dla wywozu substancji zubożających warstwę ozonową.
- (5) W świetle wcześniejszej niż przewidywano dostępności technologii umożliwiających zastępowanie substancji zubożających warstwę ozonową, w niektórych przypadkach właściwym jest wprowadzenie surowszych środków kontroli niż przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3093/94 z dnia 15 grudnia 1994 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽⁵⁾ oraz surowszych niż zawarte w Protokole montrealskim.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 3093/94 musi być w istotnej mierze zmienione. W interesie prawnej przejrzystości i jasności, rozporządzenie powinno zostać całkowicie znowelizowane.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3093/94 produkcja chlorofluorowęglowodorów, innych całkowicie fluorowanych chlorofluorowęglowodorów, halonów, tetrachlorku węgla, 1,1,1-trichloroetanu oraz wodorobromofluorowęglowodorów miała być wyeliminowana. Produkcja wymienionych substancji regulowanych jest zatem zakazana, z zastrzeżeniem czasowego odstępstwa w stosunku do celów ich nieodzownego zużycia oraz w celu wypełnienia podstawowych krajowych potrzeb stron zgodnie z art. 5 Protokołu montrealskiego. Również stosownym jest stopniowe zakazywanie wprowadzania do obrotu oraz używania tych substancji oraz produktów i urządzeń je zawierających.
- (8) Nawet po całkowitym wyeliminowaniu substancji regulowanych, pod pewnymi warunkami Komisja może pozwolić na ich stosowanie jako substancji do celów niezbędnego zużycia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 15.9.1998, str. 6 oraz

Dz.U. C 83 z 25.3.1999, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 40 z 15.2.1999, str. 34.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U. C 98 z 9.4.1999, str. 266), zatwierdzona dnia 16 września 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 23 lutego 1999 r. (Dz.U. C 123 z 4.5.1999, str. 28) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2000 r. oraz decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2000 r.⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 31.10.1988, str. 8.⁽⁵⁾ Dz.U. L 333 z 22.12.1994, str. 1.

- (9) Wzrastająca dostępność substancji alternatywnych w stosunku do bromku metylu powinna wiązać się z bardziej znaczącą redukcją jego produkcji i zużycia niż określona w Protokole montrealским. Produkcja i zużycie bromku metylu powinny zostać całkowicie wstrzymane z zastrzeżeniem możliwości odstępstw w odniesieniu do zastosowań krytycznych, określonych na poziomie Wspólnoty, spełniających kryteria zawarte w Protokole montrealским. Zużycie bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką powinno być również kontrolowane. Jednakże zużycie takie nie powinno przekraczać obecnych poziomów oraz powinno być ostatecznie zredukowane w świetle postępu technologicznego i rozwoju sytuacji w ramach Protokołu montrealskiego.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 3093/94 przewiduje kontrolę produkcji wszystkich innych substancji zubożających warstwę ozonową z wyjątkiem kontroli produkcji wodorochlorofluorowęglowodorów. Właściwym jest wprowadzenie takiego przepisu w celu zapewnienia, że wodorochlorofluorowęglowodory nie są używane tam, gdzie istnieją alternatywne substancje niezubożające warstwy ozonowej. Wszystkie strony Protokołu montrealskiego powinny podjąć środki w celu kontroli produkcji wodorochlorofluorowęglowodorów. Wstrzymanie produkcji wodorochlorofluorowęglowodorów odzwierciedlałoby potrzebę i zdecydowanie Wspólnoty do podejmowania wiodącej roli w tym względzie. Produkowane ilości winny być dostosowane do przewidywanego ograniczania wprowadzania wodorochlorofluorowęglowodorów do obrotu we Wspólnocie oraz do zmniejszającego się światowego popytu, w wyniku redukcji zużycia wodorochlorofluorowęglowodorów, wymaganej Protokolem montrealским.
- (11) Artykuł 2F ust. 7 Protokołu montrealskiego wymaga, aby strony podjęły starania zmierzające do zagwarantowania, że użytkowanie wodorochlorofluorowęglowodorów ogranicza się do zastosowań, w przypadku których nie są dostępne inne substancje oraz technologie bardziej przyjazne środowisku. W świetle dostępności substancji alternatywnych oraz technologii zastępczych, wprowadzanie do obrotu oraz stosowanie wodorochlorofluorowęglowodorów i produktów je zawierających może być w dalszym ciągu ograniczane. Decyzja VI/13 podjęta na spotkaniu stron Protokołu montrealskiego stanowi, że ocena substancji alternatywnych dla wodorochlorofluorowęglowodorów powinna brać pod uwagę takie czynniki, jak: potencjał zubożenia ozonu, wydajność energetyczną, potencjalną łatwopalność, toksyczność, globalne ocieplenie oraz potencjalny wpływ na efektywne używanie oraz stopniowe wycofywanie częściowo podstawionych chlorofluorowęglowodorów i halonów. Kontrola wodorochlorofluorowęglowodorów wynikająca z Protokołu montrealskiego powinna być znacznie zaostrzona w celu ochrony warstwy ozonowej i odzwierciedlenia dostępności substancji alternatywnych.
- (12) Ograniczone ilości substancji regulowanych dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie powinny być przeznaczone jedynie do określonych zastosowań. Nie można przywozić substancji regulowanych oraz produktów zawierających substancje regulowane z państw niebędących stronami Protokołu montrealskiego.
- (13) System pozwoleń, dotyczący substancji regulowanych, powinien zostać poszerzony, aby obejmować zezwolenie dotyczące wywozu substancji regulowanych, w celu monitorowania handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz w celu umożliwienia wymiany informacji między stronami.
- (14) Należy uwzględnić kwestię odzysku zużytych substancji regulowanych oraz zapobiegania wyciekom substancji regulowanych.
- (15) Protokół montrealski wymaga składania sprawozdań w zakresie handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową. Dlatego roczne sprawozdania powinny być sporządzane przez producentów, importerów i eksporterów substancji regulowanych.
- (16) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (17) Decyzja X/8 dziesiątego spotkania stron Protokołu montrealskiego zachęca strony do podejmowania w sposób aktywny, gdzie stosowne, środków zmierzających do zaniechania produkcji i obrotu nowymi substancjami zubożającymi warstwę ozonową, w szczególności bromochlorometanu. W tym celu powinien zostać ustanowiony mechanizm, który zapewni objęcie nowych substancji przepisami niniejszego rozporządzenia. Produkcja, przywóz, wprowadzanie na rynek oraz stosowanie bromochlorometanu powinny być zakazane.
- (18) Zmiana na nowe technologie lub alternatywne produkty, wymagane z powodu stopniowego wycofywania produkcji i stosowania substancji regulowanych, mogłyby prowadzić do powstania problemów w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Dlatego Państwa Członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie właściwych form pomocy, szczególnie dla MŚP, w celu dokonania przez nie niezbędnych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, stosowania, odzysku, recyklingu, regeneracji i niszczenia chlorofluorowęglowodorów, innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglowodorów, halonów, tetrachloru węgla, 1,1,1-trichloroetanu, bromku metylu, wodorobromofluorowęglowodorów oraz wodorochlorofluorowęglowodorów, do składania sprawozdań odnośnie do tych substancji oraz do przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, stosowania produktów i urządzeń zawierających wymienione substancje.

Rozporządzenie stosuje się również do produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu oraz stosowania substancji ujętych w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- „Protokół” oznacza Protokół montreali z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, wraz z ostatnimi zmianami i poprawkami,
- „Strona” oznacza każdy podmiot będący stroną Protokołu,
- „Państwo niebędące stroną Protokołu” oznacza, w odniesieniu do określonej substancji regulowanej, państwo lub regionalną wspólnotę gospodarczą, które nie wyraziły zgody na wypełnianie obowiązków wynikających z przepisów Protokołu, odnoszących się do tej substancji,
- „substancja regulowana” oznacza chlorofluorowęglowodory, inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory, halony, tetrachlorek węgla, 1,1,1-trichloroetan, bromek metylu, wodorobromofluorowęglowodory oraz wodorochlorofluorowęglowodory, występujące samodzielnie lub w mieszaninach, zarówno pierwotne, jak i odzyskane, po recyklingu lub regeneracji. Definicja nie obejmuje substancji regulowanej zawartej w produkcie przemysłowym innym niż pojemnik do jej transportowania lub magazynowania, albo nieznacznych ilości substancji regulowanej pochodzącej z niezamierzonego lub przypadkowego wytworzenia podczas procesu produkcyjnego, z nieprzereagowanych substratów lub z wykorzystaniem jej jako czynnika ułatwiającego procesy chemiczne, obecnej w substancjach chemicznych w postaci śladowego zanieczyszczenia oraz emitowanej podczas wytwarzania lub transportowania produktu.
- „chlorofluorowęglowodory” (CFCs) oznaczają substancje regulowane wymienione w grupie I w załączniku I, w tym ich izomery,
- „inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory” oznaczają substancje regulowane wymienione w grupie II w załączniku I, w tym ich izomery,
- „halony” oznaczają substancje regulowane wymienione w grupie III w załączniku I, w tym ich izomery,
- „tetrachlorek węgla” oznacza substancję regulowaną wymienioną w grupie IV w załączniku I,
- „1,1,1-trichloroetan” oznacza substancję regulowaną wymienioną w grupie V w załączniku I,
- „bromek metylu” oznacza substancję regulowaną wymienioną w grupie VI w załączniku I,
- „wodorobromofluorowęglowodory” oznaczają substancje regulowane wymienione w grupie VII w załączniku I, w tym ich izomery,
- „wodorochlorofluorowęglowodory” (HCFCs) oznaczają substancje regulowane wymienione w grupie VIII w załączniku I, w tym ich izomery,
- „nowe substancje” oznaczają substancje wymienione w załączniku II. Definicja ta obejmuje substancje występujące samodzielnie lub w mieszaninach, zarówno pierwotne, jak i odzyskane, po recyklingu lub regeneracji. Definicja ta nie obejmuje substancji zawartych w produkcie przemysłowym innym niż pojemnik do ich transportowania lub magazynowania, lub nieznacznych ilości tych substancji pochodzących z niezamierzonego lub przypadkowego ich wytworzenia podczas procesu produkcyjnego lub z nieprzereagowanych substratów,
- „substrat” oznacza substancję regulowaną lub nową substancję, przechodzącą chemiczną transformację w procesie, w którym ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego i której emisje są nieznaczne,
- „czynnik ułatwiający procesy chemiczne” oznacza substancje regulowane wykorzystywane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w zastosowaniach wymienionych w załączniku VI, w instalacjach funkcjonujących od dnia 1 września 1997 r. oraz których emisja jest nieznaczna. Komisja, w świetle niniejszych kryteriów oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, ustala wykaz przedsiębiorstw, w których można stosować substancje regulowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, ustanawiając jednocześnie maksymalny poziom emisji dla każdego z danych przedsiębiorstw. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja może również, w świetle nowych informacji lub postępu technicznego, w tym oceny przewidzianej w decyzji X/14 spotkania stron Protokołu dokonać poprawek w załączniku VI, jak również w wykazie przedsiębiorstw, określonym powyżej,
- „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną wytwarzającą substancje regulowane we Wspólnocie,
- „produkcja” oznacza ilość wyprodukowanych substancji regulowanych pomniejszoną o ilość substancji poddanych zniszczeniu przy pomocy technologii zatwierdzonych przez strony oraz pomniejszoną o całkowitą ilość zużytych substancji jako substratów lub czynników ułatwiających procesy chemiczne w wytwarzaniu innych chemikaliów. Produkcja nie obejmuje ilości substancji odzyskanych, po recyklingu lub regeneracji,
- „potencjał niszczenia ozonu” oznacza liczbę wymienioną w trzeciej kolumnie załącznika I, określającą potencjalny wpływ każdej substancji regulowanej na warstwę ozonową,
- „obliczony poziom” oznacza ilość ustaloną przez pomnożenie ilości każdej substancji regulowanej przez jej potencjał niszczenia ozonu, a następnie zsumowanie końcowych wyników, oddzielnie dla każdej grupy substancji regulowanych wymienionych w załączniku I,
- „racjonalizacja przemysłowa” oznacza transfer całości lub części obliczonego poziomu produkcji, zarówno między stronami jak i w Państwie Członkowskim, od jednego producenta do drugiego, w celu optymalizacji efektywności gospodarczej lub w odpowiedzi na przewidziane niedobory w podaży wynikające z zamykania zakładów,
- „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub sprzedaż osobom trzecim za opłatą lub nieodpłatnie, substancji regulowanych lub produktów zawierających substancje regulowane objęte niniejszym rozporządzeniem,
- „zużycie” oznacza wykorzystywanie substancji regulowanych do produkcji lub obsługi technicznej, w szczególności do ponownego napełniania produktów lub urządzeń lub do innych zastosowań, z wyjątkiem ich wykorzystywania jako substratów i czynników ułatwiających procesy chemiczne,
- „nawrotne systemy pomp ciepłych/klimatyzacyjnych” oznacza kombinację połączonych ze sobą części, zawierających czynnik chłodniczy, tworzących zamknięty obieg chłodzący z cyrkulującym czynnikiem chłodniczym, w celu pochłaniania i wydzielania ciepła (tzn. chłodzenia, ogrzewania), w odwracalnych procesach zachodzących w parowniku i skraplaczu, zaprojektowanych w sposób zamiennie funkcjonujący,

- „uszlachetnianie czynne” oznacza procedurę określoną w art. 114 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾,
- „odzysk” oznacza zbieranie i magazynowanie substancji regulowanych, pochodzących np. z maszyn, urządzeń i zbiorników, w trakcie obsługi technicznej lub przed usunięciem,
- „recykling” oznacza ponowne użycie odzyskanej substancji regulowanej po wstępnym oczyszczeniu metodą filtracji i osuszania. Recykling czynników chłodniczych obejmuje zazwyczaj ponowne umieszczenie ich w urządzeniu, przy czym czynność ta wykonywana jest często w miejscu pracy urządzenia,
- „regeneracja” oznacza powtórne przetworzenie i uszlachetnienie odzyskanej substancji regulowanej z wykorzystaniem takich procesów, jak filtracja, osuszanie, destylacja, i obróbka chemiczna, w celu doprowadzenia jej do określonego standardu eksploatacyjnego, przy czym czynności te często odbywają się poza miejscem pracy urządzenia, w instalacji głównej,
- „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje, poddaje recyklingowi substancje regulowane w celu wprowadzenia do obrotu lub używa ich do celów przemysłowych bądź handlowych wewnątrz Wspólnoty, która wprowadza takie przywożone substancje do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub która wywozi takie substancje z obszaru Wspólnoty w celach produkcyjnych lub handlowych.

ROZDZIAŁ II

PLAN STOPNIOWEGO WYCOFYWANIA

Artykuł 3

Monitorowanie produkcji substancji regulowanych

1. Z zastrzeżeniem ust. 5–10, zakazuje się produkcji poniższych substancji:
 - a) chlorofluorowęglowodorów,
 - b) innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglowodorów,
 - c) halonów,
 - d) tetrachlorku węgla,
 - e) 1,1,1-trichloroetanu,
 - f) wodorobromofluorowęglowodorów.

W świetle wniosków Państw Członkowskich Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, stosuje kryteria określone w decyzji stron IV/25 w celu ustalania co roku nieodzownych

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 955/1999 (Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 1).

zastosowań, dla których produkcja oraz przywóz substancji regulowanych, określonych w akapicie pierwszym, mogą być we Wspólnocie dozwolone, oraz tych użytkowników, którzy mogą skorzystać z tych nieodzownych zastosowań. Taka produkcja i przywóz są dozwolone jedynie w przypadku gdy żadna ze stron nie dysponuje odpowiednimi alternatywnymi substancjami lub substancjami regulowanymi po recyklingu czy regeneracji, określonymi w akapicie pierwszym.

2. i) Z zastrzeżeniem ust. 5-10 każdy producent zapewnia, że:
 - a) obliczony poziom jego produkcji bromku metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 75 % obliczonego poziomu jego produkcji bromku metylu w 1991 r.;
 - b) obliczony poziom jego produkcji bromku metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2001 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 40 % obliczonego poziomu jego produkcji bromku metylu w 1991 r.;
 - c) obliczony poziom jego produkcji bromku metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 25 % obliczonego poziomu jego produkcji bromku metylu w 1991 r.;
 - d) nie produkuje bromku metylu po dniu 31 grudnia 2004 r.

Obliczone poziomy określone w lit. a), b), c) oraz d) nie obejmują ilości bromku metylu produkowanego do celów kwarantanny i zastosowania przed wysyłką.

- ii) W świetle wniosków Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja stosuje kryteria określone w decyzji stron IX/6 wraz z innymi istotnymi kryteriami uzgodnionymi przez strony, w celu ustalania co roku zastosowań krytycznych, dla których można pozwolić na produkcję, przywóz i stosowanie bromku metylu we Wspólnocie po dniu 31 grudnia 2004 r., dozwolonych ilości substancji i zastosowań oraz tych użytkowników, którzy mogą skorzystać z wyłączenia krytycznego. Taka produkcja i przywóz są dozwolone jedynie w przypadku gdy żadna ze stron nie dysponuje odpowiednimi alternatywnymi substancjami albo bromkiem metylu po recyklingu czy regeneracji.

W sytuacjach wyjątkowych wywołanych przez nieprzewidziane gwałtowne rozprzestrzenianie się szczególnych szkodników lub chorób, Komisja może zezwolić na czasowe stosowanie bromku metylu, na prośbę właściwych władz Państwa Członkowskiego. Takie zezwolenie obejmuje okres nie dłuższy niż 120 dni oraz ilość substancji nieprzekraczającą 20 ton.

3. Z zastrzeżeniem ust. 8, 9 i 10 każdy producent zapewnia, że:
 - a) obliczony poziom jego produkcji wodorochlorofluorowęglowodorów w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza obliczonego poziomu jego produkcji wodorochlorofluorowęglowodory w 1997 r.;

- b) obliczony poziom jego produkcji wodorochlorofluorowodorów w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 35 % obliczonego poziomu jego produkcji wodorochlorofluorowodorów w 1997 r.;
- c) obliczony poziom jego produkcji wodorochlorofluorowodorów w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 20 % obliczonego poziomu jego produkcji wodorochlorofluorowodorów w 1997 r.;
- d) obliczony poziom dla produkcji wodorochlorofluorowodorów w okresie od 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 15 % obliczonego poziomu jego produkcji wodorochlorofluorowodorów w 1997 r.;
- e) nie produkuje żadnych wodorochlorofluorowodorów po dniu 31 grudnia 2025 r.

Przed dniem 31 grudnia 2002 r. Komisja dokona przeglądu poziomu produkcji wodorochlorofluorowodorów w celu określenia:

- czy powinno zostać zaproponowane ograniczenie w produkcji przed 2008 r., i/lub
- czy powinny zostać zaproponowane zmiany w poziomach produkcji określonych w lit. b), c) i d),

Przegląd będzie obejmował rozwój zużycia wodorochlorofluorowodorów na całym świecie, wywozu wodorochlorofluorowodorów z obszaru Wspólnoty oraz innych państw należących do OECD oraz technicznej i ekonomicznej dostępności substancji lub technologii alternatywnych, jak również odpowiedni rozwój sytuacji międzynarodowej w zakresie wynikającym z Protokołu.

4. Komisja wydaje pozwolenia użytkownikom, określonym w ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 ii), oraz powiadamia ich o rodzaju zastosowań, na które mają zezwolenie, oraz substancjach i ich ilości, na wykorzystanie których mają zezwolenie.

5. Producent może zostać upoważniony przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego zlokalizowana jest produkcja prowadzona przez danego producenta, do produkcji substancji regulowanych określonych w ust. 1 i 2, w celu realizacji zamówień objętych pozwoleniem zgodnie z ust. 4. Właściwe władze Państwa Członkowskiego powiadamiają z wyprzedzeniem Komisję o zamiarze wydania takiego pozwolenia.

6. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowana jest odpowiednia produkcja prowadzona przez danego producenta, mogą zezwolić na przekroczenie obliczonych poziomów produkcji ustanowionych w ust. 1 i 2 w celu zaspokojenia podstawowych krajowych potrzeb stron, na podstawie art. 5 Protokołu, pod warunkiem że dodatkowe obliczone poziomy produkcji w danym Państwie Członkowskim nie przekraczają poziomów dozwolonych dla tych potrzeb w art. 2A–2E oraz 2H Protokołu w omawianych okresach. Właściwe władze Państwa Członkowskiego powiadamiają Komisję o zamiarze wydania takiego zezwolenia.

7. W zakresie dozwolonym na podstawie Protokołu, właściwe władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego znajduje się produkcja, mogą zezwolić danemu producentowi na przekroczenie obliczonych poziomów produkcji ustanowionych w ust. 1 i 2 w celu zaspokojenia wszystkich nieodzownych i krytycznych zastosowań przez strony na ich wnioski. Właściwe władze

Państwa Członkowskiego powiadamiają Komisję o zamiarze wydania takiego zezwolenia.

8. W zakresie dozwolonym na podstawie Protokołu, właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, mogą zezwolić danemu producentowi na przekroczenie obliczonych poziomów produkcji ustanowionych w ust. 1–7, w celu racjonalizacji przemysłowej w danym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że obliczone poziomy produkcji w danym Państwie Członkowskim nie przekraczają sumy obliczonych poziomów produkcji realizowanej przez jego krajowych producentów, które ustanowiono w ust. 1–7, w omawianych okresach. Właściwe władze Państwa Członkowskiego powiadamiają Komisję o zamiarze wydania takiego zezwolenia.

9. W zakresie dozwolonym na podstawie protokołu Komisja, w Porozumieniu z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, może zezwolić danemu producentowi na przekroczenie obliczonych poziomów produkcji ustanowionych w ust. 1–8, w celu racjonalizacji przemysłowej między Państwami Członkowskimi, pod warunkiem że połączone obliczone poziomy produkcji w danych Państwach Członkowskich nie przekraczają sumy obliczonych poziomów produkcji realizowanej przez ich krajowych producentów, które ustanowiono w ust. 1–8, w omawianych okresach. Wymagana jest również zgoda właściwych władz Państwa Członkowskiego, którego dotyczy zamiar obniżeniu produkcji.

10. W zakresie dozwolonym na podstawie Protokołu, w porozumieniu z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, oraz w porozumieniu z rządem państwa będącego zainteresowaną stroną trzecią, Komisja może zezwolić producentowi na połączenie obliczonych poziomów produkcji ustanowionych w ust. 1–9 z obliczonymi poziomami produkcji dozwolonymi producentowi w państwie będącym stroną trzecią, na podstawie Protokołu oraz na podstawie krajowego prawa tego producenta w zakresie racjonalizacji przemysłowej dotyczącej strony trzeciej, pod warunkiem że połączone obliczone poziomy produkcji dla tych dwóch producentów nie przekraczają sumy obliczonych poziomów produkcji dozwolonych dla producenta Wspólnoty zgodnie z ust. 1–9 oraz obliczonych poziomów produkcji dozwolonych dla producenta z państwa będącego stroną trzecią, na podstawie Protokołu i innych odpowiednich krajowych przepisów prawa.

Artykuł 4

Ograniczenia wprowadzania do obrotu i stosowania substancji regulowanych

1. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, zakazuje się wprowadzania do obrotu i stosowania poniższych substancji regulowanych:

- a) chlorofluorowodorów,
- b) innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowodorów,
- c) halonów,
- d) tetrachlorku węgla,
- e) 1,1,1-trichloroetanu, oraz
- f) wodorobromofluorowodorów.

Na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja może zezwolić na czasowe odstępstwo i dopuścić stosowanie chlorofluorowęglowodorów do dnia 31 grudnia 2004 r. w mechanizmach aplikujących w hermetycznie szczelnych urządzeniach, zaprojektowanych do implantacji w ludzkim ciele w celu aplikowania odmierzonych dawek leków, oraz do dnia 31 grudnia 2008 r. do istniejących zastosowań wojskowych, w przypadku gdy udowodniono, w odniesieniu do szczególnego zastosowania, że osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia substancje alternatywne lub technologie alternatywne nie są dostępne lub nie mogą zostać zastosowane.

2. i) Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 każdy producent i importer zapewnia, że:

- a) obliczony poziom dla bromku metylu wprowadzanego przez niego na rynek lub stosowanego do własnych celów w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 75 % obliczonego poziomu dla bromku metylu wprowadzonego przez niego do obrotu lub zastosowanego do celów własnych w 1991 r.;
- b) obliczony poziom dla bromku metylu wprowadzanego przez niego na rynek lub stosowanego do własnych celów w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 40 % obliczonego poziomu dla bromku metylu wprowadzonego przez niego do obrotu lub zastosowanego do celów własnych w 1991 r.;
- c) obliczony poziom dla bromku metylu wprowadzanego przez niego do obrotu lub stosowanego do własnych celów w okresie od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 25 % obliczonego poziomu dla bromku metylu wprowadzonego przez niego do obrotu lub zastosowanego do celów własnych w 1991 r.;
- d) po dacie 31 grudnia 2004 r. nie wprowadza do obrotu bromku metylu ani nie stosuje go do celów własnych.

W zakresie dozwolonym na podstawie Protokołu, na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego oraz zgodnie z art. 18 ust. 2, Komisja dostosuje obliczony poziom dla bromku metylu, określony w art. 3 ust. 2 pkt i) lit. c) oraz w lit. c) niniejszego ustępu, gdzie wykazano konieczność zaspokojenia potrzeb wymienionego Państwa Członkowskiego, ponieważ osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia substancje alternatywne lub substytuty, akceptowane ze względu na ochronę zdrowia i środowiska, nie są dostępne lub nie mogą zostać zastosowane.

Po konsultacji z Państwami Członkowskimi Komisja popiera rozwój, w tym prace badawcze, oraz stosowanie substancji alternatywnych dla bromku metylu możliwie jak najszybciej.

ii) Z zastrzeżeniem ust. 4, wprowadzanie na rynek bromku metylu oraz stosowanie go przez przedsiębiorców innych niż producenci i importerzy jest zakazane od dnia 31 grudnia 2005 r.

iii) Obliczone poziomy, określone w pkt i) lit. a)–d) oraz pkt ii), nie obejmują ilości bromku metylu wyprodukowanego lub przywiezionego do celów kwarantanny i zastosowania przed wysyłką. W okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie, każdy producent i importer zapewnia, że obliczony poziom dla bromku metylu wprowadzanego przez niego do obrotu lub używanego do własnych celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką nie przekracza średniego obliczonego poziomu dla bromku metylu wprowadzonego przez niego do obrotu lub zużytego do własnych celów kwarantanny i przed wysyłką w latach 1996, 1997 i 1998.

Każdego roku Państwa Członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania, obejmujące informacje na temat dozwolonych ilości bromku metylu użytego do celów kwarantanny i przed wysyłką na ich terytoriach, na temat celów, do których bromek metylu został zużyty oraz informacje na temat postępu w ocenie i stosowaniu substancji alternatywnych.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja podejmuje środki w celu redukcji obliczonego poziomu dla bromku metylu, który producenci i importerzy mogą wprowadzać do obrotu lub używać do własnych celów kwarantanny i przed wysyłką, przy uwzględnieniu technicznej i ekonomicznej dostępności substancji lub technologii alternatywnych oraz rozwoju sytuacji międzynarodowej w zakresie wynikającym z Protokołu.

iv) Całkowite ilościowe limity w odniesieniu do wprowadzania do obrotu lub używania do celów własnych bromku metylu przez producentów i importerów bromku metylu są wymienione w załączniku III.

3. i) Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 oraz art. 5 ust. 5:

a) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych przez producentów i importerów, w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza sumy:

— 2,6 % obliczonego poziomu dla chlorofluorowęglowodorów, które producenci i importerzy wprowadzili do obrotu lub wykorzystali do celów własnych w 1989 r., i

— obliczonego poziomu dla wodorochlorofluorowęglowodorów, które producenci i importerzy wprowadzili do obrotu lub wykorzystali do celów własnych w 1989 r.;

b) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych przez producentów i importerów, w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. nie przekracza sumy:

— 2,0 % obliczonego poziomu dla chlorofluorowęglowodorów, które producenci i importerzy wprowadzili do obrotu lub wykorzystali do celów własnych w 1989 r., i

- obliczonego poziomu dla wodorochlorofluorowęglowodorów, które producenci i importerzy wprowadzili do obrotu lub wykorzystali do celów własnych w 1989 r.;
- c) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych przez producentów i importerów, w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. nie przekracza 85 % obliczonego poziomu określonego w lit. b);
- d) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych przez producentów i importerów, w okresie od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. nie przekracza 45 % obliczonego poziomu określonego w lit. b);
- e) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych, w okresie od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 30 % obliczonego poziomu określonego w lit. b);
- f) obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych przez producentów i importerów, w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie nie przekracza 25 % obliczonego poziomu określonego w lit. b);
- g) producenci i importerzy nie wprowadzają wodorochlorofluorowęglowodorów do obrotu ani ich nie używają do celów własnych po dniu 31 grudnia 2009 r.;
- h) każdy producent i importer zapewnia, że obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów, wprowadzanych do obrotu lub używanych do celów własnych w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. oraz w każdym następnym 12-miesięcznym okresie, wyrażony w procentach obliczonego poziomu w lit. a)–c), nie przekracza procentowego udziału w rynku w 1996 r.
- ii) Przed dniem 1 stycznia 2001 r. zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja ustala mechanizm przydziału kontyngentów w zakresie obliczonych poziomów dla każdego producenta i importera, określonych w lit. d)–f), dla okresu od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz na każdy następny okres 12-miesięczny.
- iii) W przypadku producentów wielkości określone w niniejszym ustępie odnoszą się do ilości pierwotnych wodorochlorofluorowęglowodorów wprowadzanych przez nich do obrotu lub stosowanych do celów własnych we Wspólnocie oraz które zostały wyprodukowane we Wspólnocie.
- iv) całkowite limity ilościowe, dotyczące wprowadzania wodorochlorofluorowęglowodorów do obrotu oraz stosowania ich do celów własnych przez producentów i importerów, są wymienione w załączniku III.
4. i) a) Ustępy 1, 2 oraz 3 nie mają zastosowania do wprowadzania do obrotu substancji regulowanych przeznaczonych do zniszczenia we Wspólnocie za pomocą technologii zatwierdzonych przez strony;
- b) Ustępy 1, 2 oraz 3 nie mają zastosowania do wprowadzania do obrotu substancji regulowanych i ich stosowania, jeśli:
- są stosowane jako substraty lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne; lub
- są używane do celów zamówień objętych pozwoleniami w odniesieniu do nieodzownego zużycia przez użytkowników, określonych w art. 3 ust. 1 lub zamówień objętych pozwoleniami w odniesieniu do zastosowań krytycznych przez użytkowników określonych w art. 3 ust. 2 lub do czasowego stosowania w sytuacjach wyjątkowych, dopuszczalnych zgodnie z art. 3 ust. 2 ii).
- ii) Ustęp 1 nie ma zastosowania do wprowadzania do obrotu przez przedsiębiorców innych niż producenci substancji regulowanych, w celu obsługi technicznej lub naprawy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, do dnia 31 grudnia 1999 r.
- iii) Ustęp 1 nie ma zastosowania do substancji regulowanych używanych do obsługi technicznej lub naprawy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych lub do zastosowań w daktyloskopii, do dnia 31 grudnia 2000 r.
- iv) Ustęp 1 lit. c) nie ma zastosowania do wprowadzania do obrotu i stosowania halonów odzyskanych, po recyklingu lub regeneracji, stosowanych w istniejących systemach przeciwpożarowych, do dnia 31 grudnia 2002 r. lub wprowadzania do obrotu i stosowania halonów do zastosowań krytycznych, podanych w załączniku VII. Każdego roku właściwe władze Państw Członkowskich powiadamiają Komisję o ilości halonów zużytych do zastosowań krytycznych, podjętych środkach w zakresie redukcji ich emisji oraz prognozach ich emisji, jak również o obecnych działaniach mających na celu identyfikowanie substancji alternatywnych i ich stosowanie. Każdego roku Komisja dokonuje przeglądu zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII oraz, gdy niezbędne, wprowadza stosowne zmiany, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2.
- v) Z wyjątkiem zastosowań wymienionych w załączniku VII, systemy przeciwpożarowe i gaśnice zawierające halony wycofuje się z użycia przed dniem 31 grudnia 2003 r., a halony zostają odzyskane zgodnie z art. 16.
5. Każdy producent i importer uprawniony do wprowadzania substancji regulowanych do obrotu lub używania ich do celów własnych, określonych w niniejszym artykule, może przenieść swoje prawo do całkowitej ilości lub jej części odnoszącej się do danej grupy substancji ustalonej zgodnie z niniejszym artykułem, na innego producenta lub importera danej grupy substancji we Wspólnocie. O jakiegokolwiek tego rodzaju przeniesieniu prawa powiadamia się Komisję z wyprzedzeniem. Przeniesienie prawa wprowadzania do obrotu lub stosowania nie oznacza dalszego prawa do produkcji lub przywozu.

6. Zakazuje się przywozu oraz wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających chlorofluorowęglowodory, inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory, halony, tetrachlorek węgla, 1,1,1-trichloroetan oraz wodorobromofluorowęglowodory, z wyjątkiem tych produktów i urządzeń, w odniesieniu do których stosowanie odpowiedniej substancji regulowanej zostało dozwolone zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit drugi lub które jest wymienione w załączniku VII. Produkty i urządzenia wyprodukowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia nie są objęte niniejszym zakazem.

Artykuł 5

Kontrola stosowania wodorochlorofluorowęglowodórów

1. Z zastrzeżeniem poniższych warunków zakazuje się stosowania wodorochlorofluorowęglowodórów:

- a) w aerozolach;
- b) jako rozpuszczalników:
 - i) do zastosowań niezawierających rozpuszczalników, włączając otwarte urządzenia czyszczące, otwarte systemy odwadniania nieposiadające powierzchni chłodniczych, w klejach i jako czynniki ułatwiające proces uwalniania się na skutek mieszania poza zamkniętym systemem oraz do czyszczenia chemicznego, gdzie wodorochlorofluorowęglowodory nie są odzyskiwane;
 - ii) od dnia 1 stycznia 2002 r. do wszystkich zastosowań jako rozpuszczalniki, z wyjątkiem precyzyjnego czyszczenia elementów elektrycznych oraz innych części składowych stosowanych w przestrzeni powietrznej i lotnictwie, co do których zakaz wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.;
- c) jako czynników chłodniczych:
 - i) w urządzeniach wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 1995 r., do poniższych zastosowań:
 - w systemach otwartych wykorzystujących bezpośrednio odparowywanie,
 - w domowych chłodziarkach i zamrażarkach,
 - w układach klimatyzacyjnych, zasilanych dowolną energią, zamontowanych w pojazdach silnikowych, traktorach, pojazdach specjalnego przeznaczenia lub przyczepach z wyjątkiem zastosowań wojskowych, dla których zakaz wchodzi w życie dnia 31 grudnia 2008 r.,
 - w układach klimatyzacyjnych stosowanych w transporcie publicznym;
 - ii) w urządzeniach klimatyzacyjnych stosowanych w transporcie kolejowym, wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 1997 r.;
 - iii) od dnia 1 stycznia 2000 r. w urządzeniach wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 1999 r. przeznaczonych dla:
 - państwowych i dystrybucyjnych chłodni i magazynów,
 - urządzeniach o mocy napędowej równej 150 kW lub większej;
 - iv) od dnia 1 stycznia 2001 r. we wszystkich urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 2000 r., z wyjątkiem stacjonarnych urządzeń klimatyzacyjnych o wydajności chłodzącej do 100 kW, dla których zakaz stosowania wodorochlorofluorowęglowodórów obowiązuje od dnia 1 lipca 2002 r.,

dla urządzeń wyprodukowanych po dniu 30 czerwca 2002 r. oraz nawrotnych systemów pomp ciepłych/klimatyzacyjnych, dla których zakaz stosowania wodorochlorofluorowęglowodórów obowiązuje od dnia 1 stycznia 2004 r. dla urządzeń wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 2003 r.,

- v) od dnia 1 stycznia 2010 r. obowiązuje zakaz używania pierwotnych wodorochlorofluorowęglowodórów do obsługi technicznej i naprawy istniejących urządzeń klimatyzacyjnych i chłodniczych, pozostających w użytkowaniu w tym terminie; od dnia 1 stycznia 2015 r. zakaz obejmuje wszystkie wodorochlorofluorowęglowodory.

Przed dniem 31 grudnia 2008 r. Komisja dokonuje przeglądu w zakresie technicznej i ekonomicznej dostępności substancji alternatywnych dla wodorochlorofluorowęglowodory po recyklingu.

Uwzględniając potrzebę unikania nadmiernego pozbywania się urządzeń, przegląd uwzględnia dostępność, technicznie i ekonomicznie osiągalnych substancji alternatywnych dla wodorochlorofluorowęglowodórów znajdujących się w istniejących urządzeniach chłodniczym.

Rozważane substancje alternatywne powinny charakteryzować się znacznie niższym szkodliwym wpływem na środowisko niż wodorochlorofluorowęglowodory.

Komisja przedstawia wyniki przeglądu do Parlamentu Europejskiego oraz Rady. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, jeśli jest to właściwe, zostaje podjęta decyzja w sprawie ewentualnej akceptacji daty 1 stycznia 2015 r.;

- d) do produkcji pianek:
 - i) do produkcji wszystkich pianek z wyjątkiem pianek o strukturze integralnej, stosowanych do celów bezpieczeństwa oraz sztywnych pianek izolacyjnych;
 - ii) od dnia 1 października 2000 r. do produkcji pianek o strukturze integralnej, stosowanych do celów bezpieczeństwa oraz sztywnych polietylenowych pianek izolacyjnych;
 - iii) od dnia 1 stycznia 2002 r. do produkcji wytłaczanych sztywnych polistyrenowych pianek izolacyjnych, z wyjątkiem zastosowań izolacyjnych w transporcie;
 - iv) do dnia 1 stycznia 2003 r. do produkcji pianek poliuretanowych stosowanych w urządzeniach, elastycznych pianek poliuretanowych, poliuretanowych paneli o budowie „kanapkowej”, z wyjątkiem ostatnich dwóch stosowanych jako izolacje w transporcie;
 - v) od dnia 1 stycznia 2004 r. do produkcji wszystkich pianek, w tym pianek poliuretanowych w sprayu i w postaci bloków;
 - e) jako gaz nośny dla substancji sterylizujących w układach zamkniętych, w urządzeniach wyprodukowanych po dniu 31 grudnia 1997 r.;
 - f) do wszystkich innych zastosowań.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zezwala się na stosowanie wodorochlorofluorowęglowodórów:
- a) do celów laboratoryjnych, w tym do prac badawczo-rozwojowych;
 - b) jako substratów;
 - c) jako czynników ułatwiających procesy chemiczne.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, użycie wodorochlorofluorowęglowodorów jako czynników gaśniczych w istniejących systemach przeciwpożarowych może być dozwolone w celu zamiany halonów w zastosowaniach wymienionych w załączniku VII, zgodnie z poniższymi warunkami:

- halony zawarte w takich systemach przeciwpożarowych zostają całkowicie wymienione,
- wycofane halony zostają zniszczone,
- 70 % kosztów zniszczenia halonów zostaje pokryte przez dostawcę wodorochlorofluorowęglowodorów,
- każdego roku Państwo Członkowskie wykorzystujące niniejszy przepis powiadamia Komisję o liczbie odnośnych instalacji oraz ilości halonów.

4. Przywóz i wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory, w odniesieniu do których ograniczenie stosowania obowiązuje na podstawie niniejszego artykułu, są zakazane od daty wejścia w życie zakazu stosowania. Produkty i urządzenia wyprodukowane przed datą wymienionego ograniczenia stosowania nie są objęte niniejszym zakazem.

5. Do dnia 31 grudnia 2009 r. ograniczenie stosowania wodorochlorofluorowęglowodorów, na podstawie niniejszego artykułu, nie stosuje się w odniesieniu do wytwarzania produktów przeznaczonych na wywóz do krajów, w których stosowanie wodorochlorofluorowęglowodorów w tych produktach jest nadal dozwolone.

6. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, w świetle posiadanego doświadczenia wynikającego z działania niniejszego rozporządzenia lub uwzględniając postęp techniczny, Komisja może dokonać zmiany wykazu i dat określonych w ust. 1, jednakże w żadnym przypadku nie dokonuje rozszerzenia okresów w nim określonych, bez uszczerbku dla wyłączeń przewidzianych w ust. 7.

7. Na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja może przyznać ograniczone czasowo wyłączenie, zezwalające na stosowanie oraz wprowadzanie do obrotu wodorochlorofluorowęglowodorów, w drodze odstępstwa od ust. 1 oraz art. 4 ust. 3 w przypadku gdy wykazuje się, że dla szczególnego zastosowania technicznie i ekonomicznie osiągalne substancje alternatywne nie są dostępne lub nie mogą być zastosowane. Komisja niezwłocznie powiadamia Państwa Członkowskie o każdym przyznaniu wyłączenia.

wydawane przez Komisję po sprawdzeniu ich zgodności z art. 6, 7, 8 i 13. Komisja przesyła kopię każdego pozwolenia do właściwych władz Państwa Członkowskiego, do którego dane substancje mają być przywiezione. Każde Państwo Członkowskie wyznacza władze jako właściwe do tego celu. Substancje regulowane wymienione w grupach I–V załącznika I nie mogą być przywożone w celu uszlachetniania czynnego.

2. Pozwolenie dotyczące procedury uszlachetniania czynnego może zostać wydane, jeśli substancje regulowane mają być wykorzystane na obszarze celnym Wspólnoty, zgodnie z systemem zawieszzeń przewidzianym w art. 114 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, oraz pod warunkiem że produkty kompensacyjne zostają ponownie wywiezione do państwa, w którym produkcja, zużycie lub przywóz tej substancji regulowanej nie są zakazane. Pozwolenie może zostać wydane jedynie po wyrażeniu zgody właściwych władz Państwa Członkowskiego, w którym uszlachetnianie czynne ma mieć miejsce.

3. Wniosek o pozwolenie zawiera:

- a) nazwy oraz adresy importera i eksportera;
- b) kraj wywozu;
- c) państwo docelowe, jeśli substancje regulowane mają być stosowane na obszarze celnym Wspólnoty, zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego określoną w ust. 2;
- d) opis każdej substancji regulowanej, w tym:
 - opis handlowy,
 - opis i kod CN określony w załączniku IV;
 - własności fizyczne substancji (pierwotna, odzyskana, zregenerowana);
 - ilość substancji w kilogramach;
- e) cel zakładanego przywozu;
- f) miejsce i datę zakładanego przywozu, jeżeli są znane, oraz informacje o jakichkolwiek zmianach, gdy istotne, tych danych.

4. Komisja może wymagać świadectwa potwierdzającego własności fizyczne przywożonych substancji.

5. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja może dokonać zmiany wykazu pozycji wymienionych w ust. 3 i w załączniku IV.

Artykuł 7

Przywóz substancji regulowanych z państw trzecich

Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie substancji regulowanych przywożonych z państw trzecich podlega limitom ilościowym. Wymienione limity zostają ustalone, a kontyngenty przydzielone przedsiębiorcom w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz dla każdego następnego 12-miesięcznego okresu, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2. Kontyngenty przydziela się tylko dla:

- a) substancji regulowanych z grup VI i VIII określonych w załączniku I;

ROZDZIAŁ III

HANDEL

Artykuł 6

Pozwolenia na przywóz z państw trzecich

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub w celu uszlachetniania czynnego substancji regulowanych następuje po uzyskaniu pozwolenia na przywóz. Pozwolenia są

- b) substancji regulowanych, jeżeli są wykorzystywane do niezbędnych lub krytycznych zastosowań lub do celów kwarantanny bądź zastosowań przed wysyłką;
- c) substancji regulowanych, jeżeli są wykorzystywane jako substraty lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne;
- d) przedsiębiorców posiadających instalacje do niszczenia odzyskanych substancji regulowanych, jeśli substancje regulowane są niszczone we Wspólnocie, przy użyciu technologii zatwierdzonych przez strony.

Artykuł 8

Przywóz substancji regulowanych z państw niebędących stronami Protokołu

Zakazuje się dopuszczania substancji regulowanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub do celów uszlachetniania czynnego, przywożonych z państw niebędących stronami Protokołu.

Artykuł 9

Przywóz produktów zawierających substancje regulowane z Państw niebędących stronami Protokołu

1. Zakazuje się dopuszczania do wolnego obrotu we Wspólnocie produktów oraz urządzeń zawierających substancje regulowane, przywożone z państw niebędących stronami Protokołu.

2. Do potrzeb służb celnych Państw Członkowskich, wykaz produktów zawierających substancje regulowane wraz z kodami CN jest podany w załączniku V. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, Komisja może dodać pozycje do wymienionego wykazu, usunąć je lub dokonać poprawek na wymienionym wykazie w świetle zmian dokonywanych przez strony.

Artykuł 10

Przywóz produktów wytworzonych z wykorzystaniem substancji regulowanych z państwa niebędącego stroną Protokołu

W świetle decyzji stron, Rada na prośbę Komisji zatwierdza zasady dotyczące dopuszczania do swobodnego obrotu we Wspólnocie, produktów wytworzonych z wykorzystaniem substancji regulowanych, ale niezawierających substancji identyfikowanych jako substancje regulowane, przywożonych z państw niebędących stronami Protokołu. Identyfikacja takich produktów jest zgodna z okresowymi technicznymi wytycznymi dla stron. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Artykuł 11

Wywóz substancji regulowanych lub produktów zawierających substancje regulowane

1. Zakazuje się wywozu ze Wspólnoty chlorofluorowęglowodórów, innych całkowicie fluorowanych chlorofluorowęglowodórów, halonów, tetrachloru węgla, 1,1,1-trichloroetanu oraz częściowo podstawionych bromofluorowęglowodórów lub produktów i urządzeń innych niż rzeczy osobiste, zawierających wymienione substancje lub których funkcjonowanie uzależnione jest od ciągłej dostawy tych substancji. Zakazu nie stosuje się do wywozu:

- a) substancji regulowanych, wyprodukowanych zgodnie z art. 3 ust. 6 w celu zaspokojenia podstawowych krajowych potrzeb stron zgodnie z art. 5 Protokołu;
- b) substancji regulowanych, wyprodukowanych zgodnie z art. 3 ust. 7 w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań nieodzownych lub krytycznych w państwach będących stronami;
- c) produktów i urządzeń zawierających substancje regulowane, wyprodukowane zgodnie z art. 3 ust. 5 lub przywożonych zgodnie z art. 7 ust. b);
- d) produktów i urządzeń zawierających halon, w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z zastosowań krytycznych wymienionych w załączniku VII;
- e) substancji regulowanych do zastosowań w charakterze substratów i czynników ułatwiających procesy chemiczne.

2. Zakazuje się wywozu bromku metylu ze Wspólnoty do państw niebędących stronami Protokołu.

3. Zakazuje się wywozu od dnia 1 stycznia 2004 r. częściowo podstawionych chlorofluorowęglowodórów z obszaru Wspólnoty do państw niebędących stronami Protokołu. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 Komisja dokonuje oceny wprowadzenia powyższej daty w świetle międzynarodowego postępu wynikającego z Protokołu i ją zmieni, jeśli uzna za stosowne.

Artykuł 12

Pozwolenie na wywóz

1. Wywóz substancji regulowanych z obszaru Wspólnoty może odbywać się na podstawie pozwolenia. Komisja wydaje przedsiębiorcom pozwolenia na wywóz na okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. oraz na każdy następny 12-miesięczny okres zgodnie z art. 11. Komisja przekazuje kopię każdego pozwolenia do właściwych władz zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

2. Wniosek w sprawie pozwolenia na wywóz zawiera:

- a) nazwę oraz adres eksportera i producenta, w przypadku gdy nie są jednakowe;
- b) opis substancji regulowanej(-ych), przeznaczonej(-ych) do wywozu, zawierający:
 - opis handlowy,
 - opis i kod CN podany w załączniku IV;
 - rodzaj substancji (pierwotna, odzyskana, zregenerowana);
- c) łączną ilość każdej substancji przeznaczonej do wywozu;
- d) państwo/państwa docelowe, do których substancje są wywożone;
- e) cel wywozu.

3. Każdy eksporter notyfikuje Komisji jakiegokolwiek zmiany w danych, zgłoszonych na podstawie ust. 2, które mogą się pojawić w trakcie obowiązywania pozwolenia. Każdy eksporter zobowiązany jest do przedstawiania Komisji sprawozdań zgodnie z art. 19.

Artykuł 13

Wyjątkowe pozwolenia na handel z Państwami niebędącymi stronami Protokołu

W drodze odstępstwa od art. 8, 9 ust. 1, art. 10, art. 11 ust. 2 i 3, Komisja może pozwolić na handel z państwami niebędącymi stronami Protokołu, substancjami regulowanymi oraz produktami je zawierającymi lub wyprodukowanymi przy użyciu jednej lub wielu takich substancji, w takim zakresie, w jakim państwo niebędące stroną Protokołu jest zdeterminowane do zachowania przez strony pełnej zgodności z Protokołem oraz w zakresie, w jakim przedstawiło dane w tym względzie, określone w art. 7 Protokołu. Komisja postępuje zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Handel z terytorium nieobjętym Protokołem

1. Z zastrzeżeniem każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 2, art. 8 i 9, art. 11 ust. 2 i 3 odnoszą się do każdego terytorium nieobjętego Protokołem, tak jak odnoszą się do każdego Państwa nieobjętego stroną Protokołu.

2. Tam, gdzie władze terytorium nieobjętego Protokołem postępują zgodnie z Protokołem oraz przedstawiły dane w tym względzie określone w art. 7 Protokołu, Komisja może podjąć decyzję o niestosowaniu części lub wszystkich przepisów art. 8, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2.

Artykuł 15

Powiadamianie Państw Członkowskich

Komisja niezwłocznie notyfikuje Państwom Członkowskim jakiegokolwiek działania w zakresie zmian art. 6, 7, 9, 12, 13 oraz 14.

ROZDZIAŁ IV

KONTROLA EMISJI

Artykuł 16

Odzyskiwanie zużytych substancji regulowanych

1. Substancje regulowane zawarte w:

- urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych oraz pompach ciepłych, z wyjątkiem domowych chłodziarek i zamrażarek,
- urządzeniach zawierających rozpuszczalniki,
- systemach przeciwpożarowych i gaśnicach,

odzyskuje się w trakcie obsługi technicznej urządzeń lub przed ich demontażem bądź usunięciem, w celu zniszczenia przy użyciu technologii zatwierdzonych przez strony lub innych technologii zaakceptowanych z punktu widzenia ochrony środowiska, lub w celu ich przeznaczenia do recyklingu lub regeneracji.

2. Po dniu 31 grudnia 2001 r. substancje regulowane zawarte w domowych chłodziarkach i zamrażarkach są odzyskiwane oraz traktowane zgodnie z ust. 1.

3. Substancje regulowane zawarte w produktach, instalacjach i urządzeniach innych niż te, określone w ust. 1 i 2 są odzyskiwane oraz traktowane zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to praktycznie możliwe.

4. Zakazuje się wprowadzania na rynek substancji regulowanych w pojemnikach jednorazowych, z wyjątkiem przeznaczonych do nieodzownego zużycia.

5. Państwa Członkowskie podejmują działania promujące odzysk, recykling i regenerację oraz niszczenie substancji regulowanych oraz nakładają odpowiedzialność na użytkowników, techników ds. chłodnictwa lub inne właściwe jednostki, za zagwarantowanie postępowania zgodnego z przepisami ust. 1. Państwa Członkowskie ustalają minimalne wymagania kwalifikacyjne dla zaangażowanego personelu. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2001 r. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące programów odnoszących się do wyżej wymienionych kwalifikacji. Komisja dokonuje oceny środków podjętych przez państwa. W świetle tej oceny oraz technicznych, a także innych istotnych informacji Komisja proponuje środki dotyczące omawianych minimalnych wymagań kwalifikacyjnych.

6. Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 2001 r. przedkładają sprawozdanie do Komisji, dotyczące utworzonych systemów promowania odzysku zużytych substancji regulowanych, obejmujące dane na temat dostępnych obiektów i urządzeń oraz ilości zużytych substancji regulowanych odzyskanych, poddanych recyklingowi, regeneracji lub zniszczonych.

7. Niniejszy artykuł nie narusza dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁾ lub środków przyjętych w art. 2 ust. 2 wymienionej dyrektywy.

Artykuł 17

Wycieki substancji regulowanych

1. Wszelkie wykonalne środki ostrożności podejmuje się w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizowania. W szczególności stacjonarne urządzenia zawierające płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg są kontrolowane corocznie pod kątem wycieków. Państwa Członkowskie określają minimalne wymagania kwalifikacyjne dla zaangażowanego personelu. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2001 r. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące programów odnoszących się do wyżej wymienionych kwalifikacji. Komisja dokonuje oceny środków podjętych przez Państwa Członkowskie. W świetle tej oceny oraz technicznych, a także innych istotnych informacji Komisja, jeśli jest to właściwe, proponuje środki dotyczące omawianych minimalnych wymagań kwalifikacyjnych.

(1) Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

Komisja wspiera przygotowywanie norm europejskich, odnoszących się do kontroli wycieków oraz do odzysku substancji wyciekających z handlowych oraz przemysłowych urządzeń klimatyzacyjnych i chłodniczych, z systemów przeciwpożarowych oraz z urządzeń zawierających rozpuszczalniki, jak również, jeśli uzna za właściwe, do wymagań technicznych w odniesieniu do instalacji chłodniczych w zakresie ich szczelności.

2. Wszelkie wykonalne środki ostrożności podejmuje się w celu zapobiegania i minimalizowania wycieków bromku metylu z instalacji do fumigacji oraz z jego innych zastosowań. Ilekroć bromek metylu stosowany jest do fumigacji gleby, obowiązkowe jest stosowanie w odpowiednio długim czasie nieprzepuszczalnych folii lub zastosowanie innych technik, zapewniających co najmniej ten sam poziom ochrony środowiska. Państwa Członkowskie określają minimalne wymagania kwalifikacyjne dla zaangażowanego personelu.

3. Wszelkie wykonalne środki ostrożności podejmuje się w celu zapobiegania i minimalizowania wycieków substancji regulowanych podczas ich stosowania jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne.

4. Wszelkie wykonalne środki ostrożności podejmuje się w celu zapobiegania i minimalizowania wycieków substancji regulowanych wyprodukowanych w sposób niezamierzony w czasie wytwarzania innych chemikaliów.

5. Komisja opracowuje, jeśli to właściwe i upowszechnia materiały, określające najlepsze dostępne technologie oraz najlepsze praktyki z punktu widzenia środowiska, dotyczące zapobiegania i minimalizowania wycieków oraz emisji substancji regulowanych.

ROZDZIAŁ V

KOMITET, SPRAWOZDAWCZOŚĆ, KONTROLA I KARY

Artykuł 18

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się przepisy art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, jednocześnie uwzględniając przepisy art. 8 powyższej decyzji.

Okres, ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje własny regulamin.

Artykuł 19

Sprawozdawczość

1. Każdego roku przed dniem 31 marca każdy producent, importer i eksporter substancji regulowanych przekazuje Komisji, przysyłając kopię do właściwych władz Państwa Członkowskiego, wymienione poniżej dane dla każdej substancji regulowanej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

Wzór sprawozdania ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2.

a) Każdy producent informuje o:

- całkowitej produkcji w odniesieniu do każdej substancji regulowanej,

- jakiegokolwiek produkcji wprowadzonej do obrotu lub zużytej do celów własnych we Wspólnocie, oddzielnie wykazując produkcję substancji wykorzystanych jako substraty, czynniki ułatwiające procesy chemiczne, do celów kwarantanny oraz zastosowania przed wysyłką lub innych,

- jakiegokolwiek produkcji przeznaczonej na zaspokojenie potrzeb niezbędnego zużycia na obszarze Wspólnoty, na podstawie pozwolenia zgodnie z art. 3 ust. 4,

- jakiegokolwiek produkcji na podstawie zezwolenia na mocy art. 3 ust. 6 przeznaczonej na zaspokojenie podstawowych krajowych potrzeb stron na podstawie art. 5 Protokołu,

- jakiegokolwiek produkcji na podstawie zezwolenia na mocy art. 3 ust. 7 przeznaczonej na zaspokojenie potrzeb stron, wynikających z zastosowań krytycznych i niezbędnych,

- jakimkolwiek wzroście produkcji na podstawie zezwolenia zgodnie z art. 3 ust. 8, 9 i 10 w związku z racjonalizacją przemysłową,

- jakichkolwiek ilościach poddanych recyklingowi, regeneracji lub ilościach zniszczonych,

- jakichkolwiek zapasach.

b) Każdy importer, włączając producentów będących importarami, informuje o:

- jakichkolwiek ilościach dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie, oddzielnie wykazując przywóz przeznaczony jako substraty, czynniki ułatwiające procesy chemiczne, do zastosowań krytycznych i niezbędnych dozwolonych zgodnie z art. 3 ust. 4, wykorzystywanych do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką oraz przeznaczony do zniszczenia,

- jakichkolwiek ilościach substancji regulowanych wprowadzanych na obszar Wspólnoty zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego,

- jakichkolwiek ilościach zużytych substancji regulowanych przywiezionych w celach recyklingu i regeneracji,

- jakichkolwiek zapasach.

c) Każdy eksporter, włączając producentów będących eksporterami, informuje o:

- jakichkolwiek ilościach substancji regulowanych wywiezionych ze Wspólnoty, w tym o substancjach ponownie wywiezionych w ramach procedury uszlachetniania czynnego, oddzielnie wykazując ilości wywiezione do każdego z krajów przeznaczenia oraz ilości przeznaczone na substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne, do celów zastosowania niezbędnego i krytycznego, do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką, przeznaczonych do zaspokojenia podstawowych potrzeb krajowych stron na podstawie art. 5 Protokołu, a także w celu zniszczenia,

- jakichkolwiek ilościach zużytych substancji regulowanych wywiezionych w celach recyklingu i regeneracji,

- jakichkolwiek zapasach.

2. Każdego roku przed dniem 31 grudnia organy celne Państw Członkowskich zwracają Komisji wykorzystane dokumenty pozwoleń.

3. Każdego roku przed dniem 31 marca każdy użytkownik, który otrzymał zezwolenie na wykorzystanie wyłączenia niezbędnego zużycia na mocy art. 3 ust. 1, przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące każdej substancji, na którą otrzymał zezwolenie, przesyłając kopię sprawozdania do właściwych władz Państwa Członkowskiego, przy czym sprawozdanie zawiera sposób wykorzystania, ilości substancji wykorzystanych w roku poprzedzającym, ilości posiadanych zapasów, jakiegokolwiek ilości substancji poddanych recyklingowi lub zniszczonych, oraz ilości produktów zawierających te substancje, wprowadzonych do obrotu we Wspólnocie i/lub wywiezionych.

4. Każdego roku przed dniem 31 marca każde przedsiębiorstwo, które otrzymało zezwolenie na stosowanie substancji regulowanych jako czynnika ułatwiającego procesy chemiczne, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane na temat ilości zużytych substancji w roku poprzednim oraz prognozę emisji, która miała miejsce podczas stosowania tych substancji.

5. Komisja podejmuje właściwe działania w celu ochrony poufności przedłożonych jej informacji.

6. Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 Komisja może wprowadzić zmiany w zakresie wymagań sprawozdawczych ustanowionych w ust. 1–4, w celu wypełnienia zobowiązań w ramach Protokołu lub w celu poprawy praktycznego stosowania wymienionych wymagań sprawozdawczych.

Artykuł 20

Kontrola

1. Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może uzyskiwać wszelkie informacje od rządów oraz właściwych władz Państw Członkowskich, jak również od przedsiębiorstw.

2. Występując do przedsiębiorstwa z żądaniem o przekazanie informacji, w tym samym czasie Komisja przesyła kopię żądania właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium mieści się siedziba przedsiębiorstwa, wraz z podaniem powodów żądania wymienionych informacji.

3. Właściwe władze Państw Członkowskich przeprowadzają dochodzenia, które Komisja uzna za niezbędne na podstawie niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie przeprowadzają również wyrywkowe kontrole w zakresie przywozu substancji regulowanych i powiadamiają Komisję o ich harmonogramie i wynikach.

4. Z zastrzeżeniem Porozumienia Komisji z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, na terytorium, którego dochodzenia mają być przeprowadzone, urzędnicy Komisji pomagają urzędnikom tych władz podczas wypełniania ich obowiązków.

5. Komisja podejmuje właściwe działanie mające na celu wspieranie należytej wymiany informacji i współpracy między

krajowymi władzami, jak również między krajowymi władzami i Komisją. Komisja podejmuje właściwe działania w celu ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 21

Kary

Państwa Członkowskie ustalają niezbędne kary za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia. Kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących kar nie później niż do dnia 31 grudnia 2000 r. oraz powiadamiają niezwłocznie o jakichkolwiek późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

ROZDZIAŁ VI

NOWE SUBSTANCJE

Artykuł 22

Nowe substancje

1. Zakazuje się produkcji, dopuszczania do swobodnego obrotu we Wspólnocie, uszlachetniania czynnego, wprowadzania do obrotu oraz stosowania nowych substancji wymienionych w załączniku II. Zakazu nie stosuje się do nowych substancji w przypadku gdy wykorzystywane są jako substraty.

2. Komisja sporządza, gdzie właściwe, wniosek, w sprawie włączenia do wykazu w załączniku II, substancji, które nie są substancjami regulowanymi, ale które według Zespołu ds. oceny naukowej, przy Protokole, posiadają znaczny potencjał niszczenia ozonu, włączając możliwe odstępstwa od ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 3093/94 traci moc z dniem 1 października 2000 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MARQUES DA COSTA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ujęte substancje regulowane

Grupa	Substancja	Potencjał zubażania ozonu ⁽¹⁾
Grupa I	CFC1 ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC-13)	1,0
	C ₂ FC1 ₅ (CFC-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1,0
	C ₃ FC1 ₇ (CFC-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1,0
C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1,0	
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetrachlorek węgla)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ ⁽²⁾ (1,1, 1- trichloroetan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromek metylu)	0,6
Grupa VII	CHBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8	
C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2	

⁽¹⁾ Wymienione wielkości potencjału zubażania ozonu są wielkościami szacunkowymi opartymi na istniejącej wiedzy oraz podlegają okresowej ocenie i zmianom w świetle decyzji podejmowanych przez strony.

⁽²⁾ Wymieniony wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

Grupa	Substancja	Potencjał zubażania ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFC ₂ (HCFC-21) ⁽²⁾	0,040
	CHF ₂ C1 (HCFC-22) ⁽²⁾	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC-31)	0,020
	C ₂ HFC ₄ (HCFC-121)	0,040
	C ₂ HF ₂ C ₃ (HCFC-122)	0,080
	C ₂ HF ₃ C ₂ (HCFC-123) ⁽²⁾	0,020
	C ₂ HF ₄ C1 (HCFC-124) ⁽²⁾	0,022
	C ₂ H ₂ FC ₃ (HCFC-131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ C ₂ (HCFC-132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ C1 (HCFC-133)	0,060
	C ₂ H ₃ FC ₂ (HCFC-141)	0,070
	CH ₃ CFC ₂ (HCFC-141b) ⁽²⁾	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ C1 (HCFC-142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ C1 (HCFC-142b) ⁽²⁾	0,065
	C ₂ H ₄ FC1 (HCFC-151)	0,005
	C ₃ HFC ₆ (HCFC-221)	0,070
	C ₃ HF ₂ C ₅ (HCFC-222)	0,090
	C ₃ HF ₃ C ₄ (HCFC-223)	0,080
	C ₃ HF ₄ C ₃ (HCFC-224)	0,090
	C ₃ HF ₅ C ₂ (HCFC-225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHC ₂ (HCFC-225ca) ⁽²⁾	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC-225cb) ⁽²⁾	0,033
	C ₃ HF ₆ C1 (HCFC-226)	0,100
	C ₃ H ₂ FC ₅ (HCFC-231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ C ₄ (HCFC-232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ C ₃ (HCFC-233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ C ₂ (HCFC-234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ C1 (HCFC-235)	0,520

⁽¹⁾ Wymienione wielkości potencjału zubażania ozonu są wielkościami szacunkowymi opartymi na istniejącej wiedzy oraz podlegają okresowej ocenie i zmianom w świetle decyzji podejmowanych przez strony.

⁽²⁾ Identyfikuje substancję najbardziej opłacalną z punktu widzenia handlowego, zapisaną w Protokole.

Grupa	Substancja	Potencjał zubażania ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC-241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC-242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC-243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC-244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC-251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC-252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC-253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂ (HCFC-261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HCFC-262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl (HCFC-271)	0,030

⁽¹⁾ Wymienione wielkości potencjału zubażania ozonu są wielkościami szacunkowymi opartymi na istniejącej wiedzy oraz podlegają okresowej ocenie i zmianom w świetle decyzji podejmowanych przez strony.

ZAŁĄCZNIK II

Nowe substancje

Bromochlorometan

—

ZAŁĄCZNIK III

Łączne limity ilościowe dla producentów i importerów wprowadzających substancje regulowane na rynek oraz wykorzystujących je na własne potrzeby we Wspólnocie

(obliczone poziomy wyrażone w tonach ODP)

Substancja Dla okresów 12-miesięcznych od dnia 1 stycznia do dnia 31 grud- nia	Grupa I	Grupa II	Grupa III	Grupa IV	Grupa V	Grupa VI ⁽¹⁾ Do zastoso- wan innych niż do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką	Grupa VI ⁽¹⁾ Do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką	Grupa VII	Grupa VIII
1999	0	0	0	0	0	8 665		0	8 079
2000						8 665			8 079
2001						4 621	607		6 678
2002						4 621	607		5 676
2003						2 888	607		3 005
2004						2 888	607		2 003
2005						0	607		2 003
2006							607		2 003
2007							607		2 003
2008							607		1 669
2009							607		1 669
2010							607		0
2011							607		0
2012							607		0
2013							607		0
2014							607		0
2015							607		0

⁽¹⁾ Obliczony na podstawie ODP = 0,6.

ZAŁĄCZNIK IV

Grupy, kody Nomenklatury Scalonej 1999 (CN 99) ⁽¹⁾ i opisy substancji określonych w załącznikach I i III

Grupa	Kod CN 99	Wyszczególnienie
Grupa I	2903 41 00	— — Trichlorofluorometan
	2903 42 00	— — Dichlorodifluorometan
	2903 43 00	— — Trichlorotrifluoroetany
	2903 44 10	— — — Dichlorotetrafluoroetany
	2903 44 90	— — — Chloropentafluoroetan
Grupa II	2903 45 10	— — — Chlorotrifluorometan
	2903 45 15	— — — Pentachlorofluoroetan
	2903 45 20	— — — Tetrachlorodifluoroetany
	2903 45 25	— — — Heptachlorofluoropropany
	2903 45 30	— — — Heksachlorodifluoropropany
	2903 45 35	— — — Pentachlorotrifluoropropany
	2903 45 40	— — — Tetrachlorotetrafluoropropany
	2903 45 45	— — — Trichloropentafluoropropany
	2903 45 50	— — — Dichloroheksafluoropropany
	2903 45 55	— — — Chloroheptafluoropropany
Grupa III	2903 46 10	— — — Bromochlorodifluorometan
	2903 46 20	— — — Bromotrifluorometan
	2903 46 90	— — — Dibromotetrafluoroetany
Grupa IV	2903 14 00	— — Tetrachlorek węgla
Grupa V	2903 19 10	— — — 1,1,1-trichloroetan (metylochloform)
Grupa VI	2903 30 33	— — — Bromometan (bromek metylu)
Grupa VII	2903 49 30	— — — — Hydrobromofluorometany, -etany lub -propany
Grupa VIII	2903 49 10	— — — — Hydrochlorofluorometany, -etany lub -propany
	ex 3824 71 00	— — Mieszaniny zawierające jedną lub więcej substancji ujętych w kodach CN 2903 41 00 do 2903 45 55.
	ex 3824 79 00	— — Mieszaniny zawierające jedną lub więcej substancji ujętych w kodach CN 2903 46 10 do 2903 46 90
	ex 3824 90 95	— — — — Mieszaniny zawierające jedną lub więcej substancji ujętych w kodach CN 2903 14 00, 2903 19 10, 2903 30 33, 2903 49 10 lub 2903 49 30

(¹) Znacznik „ex” przed kodem oznacza, że inne produkty niż te określone w kolumnie „Wyszczególnienie” mogą zaliczać się do wymienionej podpozycji.

ZAŁĄCZNIK V

Kody Nomenklatury Scalonej (CN) dla produktów zawierających substancje regulowane (*)1. *Pojazdy samochodowe i ciężarówki wyposażone w agregaty klimatyzacyjne*

Kody CN

8701 20 10-8701 90 90

8702 10 11-8702 90 90

8703 10 11-8703 90 90

8704 10 11-8704 90 00

8705 10 00-8705 90 90

8706 00 11-8706 00 99

2. *Domowe i handlowe urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne/pompy ciepłe*

Chłodziarki:

Kody CN

8418 10 10-8418 29 00

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 69 99

Zamrażarki:

Kody CN

8418 10 10-8418 29 00

8418 30 10-8418 30 99

8418 40 10-8418 40 99

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 61 90

8418 69 10-8418 69 99

Osuszacze:

Kody CN

8415 10 00-8415 83 90

8479 60 00

8479 89 10

8479 89 98

Chłodnice wodne i maszyny do skraplania gazu:

Kody CN

8419 60 00

8419 89 98

Lodowniki:

Kody CN

8418 10 10-8418 29 00

8418 30 10-8418 30 99

8418 40 10-8418 40 99

8418 50 11-8418 50 99

8418 61 10-8418 61 90

8418 69 10-8418 69 99

(*) Kody celne podane są dla orientacji organów celnych Państw Członkowskich.

Agregaty klimatyzacyjne i pompy ciepłe:

Kody CN

8415 10 00-8415 83 90

8418 61 10-8418 61 90

8418 69 10-8418 69 99

8418 99 10-8418 99 90

3. *Produkty w aerozolu, z wyjątkiem aerozoli leczniczych*

Produkty spożywcze:

Kody CN

0404 90 21-0404 90 89

1517 90 10-1517 90 99

2106 90 92

2106 90 98

Farby i pokosty, gotowe pigmenty wodne i barwniki:

Kody CN

3208 10 10-3208 10 90

3208 20 10-3208 20 90

3208 90 11-3208 90 99

3209 10 00-3209 90 00

3210 00 10-3210 00 90

3212 90 90

Preparaty perfumeryjne, kosmetyczne lub toaletowe:

Kody CN

3303 00 10-3303 00 90

3304 30 00

3304 99 00

3305 10 00-3305 90 90

3306 10 00-3306 90 00

3307 10 00-3307 30 00

3307 49 00

3307 90 00

Preparaty powierzchniowo czynne:

Kody CN

3402 20 10-3402 20 90

Preparaty smarowe:

Kody CN

2710 00 81

2710 00 97

3403 11 00

3403 19 10-3403 19 99

3403 91 00

3403 99 10-3403 99 90

Preparaty do użytku domowego:

Kody CN

3405 10 00

3405 20 00

3405 30 00

3405 40 00

3405 90 10-3405 90 90

Artykuły z materiałów łatwopalnych:

Kody CN

3606 10 00

Środki owadobójcze, środki gryzoniobójcze, środki grzybobójcze, środki chwastobójcze itd.:

Kody CN

3808 10 10-3808 10 90

3808 20 10-3808 20 80

3808 30 11-3808 30 90

3808 40 10-3808 40 90

3808 90 10-3808 90 90

Środki wykańczalnicze itd.:

Kody CN

3809 10 10-3809 10 90

3809 91 00-3809 93 00

Preparaty i ładunki do gaśnic przeciwpożarowych; granaty gaśnicze:

Kody CN

3813 00 00

Organiczne złożone rozpuszczalniki itd.:

Kody CN

3814 00 10-3814 00 90

Gotowe płyny przeciwoblodzeniowe

Kody CN

3820 00 00

Produkty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych:

Kody CN

3824 90 10

3824 90 35

3824 90 40

3824 90 45-3824 90 95

Silikony w formach podstawowych:

Kody CN

3910 00 00

Broń:

Kody CN

9304 00 00

4. *Gaśnice przenośne*

Kody CN

8424 10 10-8424 10 99

5. *Płyty, panele izolacyjne, otuliny rur*

Kody CN

3917 21 10-3917 40 90

3920 10 23-3920 99 90

3921 11 00-3921 90 90

3925 10 00-3925 90 80

3926 90 10-3926 90 99

6. *Prepolimery*

Kod CN

3901 10 10-3911 90 99

ZAŁĄCZNIK VI

Procesy, w których substancje regulowane są stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne

- Stosowanie tetrachloru węgla do usuwania trichloru azotu w procesie wytwarzania chloru i sody kaustycznej,
- Stosowanie tetrachloru węgla w odzyskiwaniu chloru w gazie resztkowym z procesu wytwarzania chloru,
- Stosowanie tetrachloru węgla w procesie wytwarzania kauczuku chlorowanego,
- Stosowanie tetrachloru węgla w procesie wytwarzania acetofenonu izobutyli (ibuprofen- środek przeciwbólowy),
- Stosowanie tetrachloru węgla w procesie wytwarzania polifenyleneftalamidu,
- Stosowanie CFC-11 w procesie wytwarzania poliolefinowych włókien syntetycznych,
- Stosowanie CFC-113 w procesie wytwarzania vinorelbine (produkt farmaceutyczny),
- Stosowanie CFC-12 w syntezie fotochemicznej perfluoropolieteronadtlenkowych prekursorów Z-perfluoropolieterów i ich pochodnych difunkcyjnych,
- Stosowanie CFC-113 w procesie redukcji perfluoropolieteronadtlenku będącego produktem pośrednim w produkcji diestrów perfluoropolieterów,
- Stosowanie CFC-113 w procesie przygotowania perfluoropolieterodioli o wysokiej funkcyjności,
- Stosowanie tetrachloru węgla w procesie produkcji tralomethrine (środek owadobójczy).

Również stosowanie HCFC w wyżej wymienionych procesach, w przypadku gdy są stosowane w celu zastąpienia CFC lub tetrachloru węgla.

—

ZAŁĄCZNIK VII

Zastosowania krytyczne halonu

Stosowanie halonu 1301:

- w statkach powietrznych w celu ochrony przedziałów załogi, gondoli silnikowych, ładowni i przegród kadłubowych,
- w wojskowych pojazdach lądowych oraz okrętach marynarki wojennej w celu ochrony przestrzeni zajmowanych przez personel oraz komór silnikowych,
- w celu tworzenia przestrzeni ochronnej na zajętych powierzchniach, w przypadku gdy uwolnienie łatwopalnych płynów i/lub gazów mogłoby wystąpić w siłach zbrojnych oraz w sektorze nafty, gazu i petrochemicznym, jak również w istniejących statkach towarowych,
- w celu tworzenia przestrzeni ochronnej w istniejących załogowych ośrodkach łączności i dowodzenia w siłach zbrojnych lub innych miejscach istotnych dla bezpieczeństwa narodowego,
- w celu tworzenia przestrzeni ochronnej na powierzchniach, na których istnieje możliwość powstania ewentualnego ryzyka rozprzestrzeniania się materiału skażenia radioaktywnego,
- w tunelu pod kanałem La Manche i powiązanych instalacjach i taborze kolejowym.

Stosowanie halonu 1211:

- w ręcznych gaśnicach i stacjonarnych urządzeniach gaśniczych przeznaczonych do silników, do użytku na pokładzie statków powietrznych,
 - w statkach powietrznych w celu ochrony przedziałów załogi, gondoli silnikowych, ładowni i przegród kadłubowych,
 - w gaśnicach istotnych dla bezpieczeństwa osobistego, wykorzystywanych przy początkowym gaszeniu przez oddziały straży pożarnej,
 - w gaśnicach używanych w siłach zbrojnych i w policji, do wykorzystania w stosunku do ludzi.
-